

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Blanše Turić, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice C. b. d.d., Z., koju zastupa zaposlenica M. J., dipl. iur., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 20. prosinca 2018.

p r e s u d i o j e

I.Odbijaju se tužbeni zahtjevi koji glase:

1.“ Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Povjerenice za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/18-01/694, URBROJ: 401-01/10-18-4 od 12. listopada 2018.

Odbija se zahtjev podnositelja H. Š. iz Z., OIB: ..., broj: 18-191/13 (18 – 3036/18 – 191/13) od 24. kolovoza 2018.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog postupka s pripadajućim zateznim kamatama, koje na iznos troškova postupka teku od donošenja presude pad do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, a sve u roku od 8 dana.

2. Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Povjerenice za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/18-01/694, URBROJ: 401-01/10-18-4 od 12. listopada 2018. te se predmet vraća tuženiku na ponovno odlučivanje pri čemu je tuženik dužan pravilno utvrditi činjenično stanje i pravilno primijeniti materijalno pravo te donijeti novo rješenje na zakonu osnovano.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog postupka s pripadajućim zateznim kamatama, koje na iznos troškova postupka teku od donošenja presude pad do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, a sve u roku od 8 dana.“

II. Odbija se tužiteljjev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj je rješenjem od 7. rujna 2018. odbio zahtjev korisnika H. Š. kojim je zahtijevao informaciju o ukupnim isplatama svim javnim bilježnicima u razdoblju od 1. siječnja do 30. lipnja 2018. po pojedinom javnom bilježniku i informacije o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima u istom razdoblju po odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima.

Protiv tog rješenja korisnik je izjavio žalbu povodom koje je tuženik osporavanim rješenjem poništio tužiteljevo rješenje te odobrio korisniku pravo na pristup traženim informacijama. Ujedno je naložio tužitelju da postupi po navedenoj odluci.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje tuženikovog rješenja i potvrđivanje rješenja od 12. listopada 2018. (čl. 22. st. 2. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi tvrdi da je tuženikova odluka u cijelosti nezakonita. Navodi da interes zaštite osobnih podataka fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost javnog bilježništva i odvjetništva, koji je u svom rješenju naveo kao jedan od razloga zbog kojih se odbija zahtjev na pristup informacijama, tuženik uopće nije ocijenio i obrazložio. Tvrdi da je kreditna institucija te da je njegovo poslovanje regulirano Zakonom o kreditnim institucijama i Zakonom o trgovačkim društvima. Tvrdi da se primljeni depoziti ne mogu smatrati „javnim sredstvima“ u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: ZPPI) te da je zaključak tuženika da se u predmetnom slučaju radi o javnim sredstvima potpuno pogrešan. Tvrdi da se na njegovo poslovanje primjenjuju odredbe Zakona o bankovnoj tajni. Ističe da ga nalog da traženu informaciju stavlja u nepovoljniji položaj u sferi zaštite poslovne tajne u odnosu na ostale kreditne institucije čiji osnivač ili vlasnik nije (direktno ili indirektno) Republika Hrvatska. Također ističe da danas zatražena informacija sadrži osobne podatke budući se traži informacija o isplatama po pojedinom javnom bilježniku odnosno odvjetniku. Stoga predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti tuženikovo rješenje te odbiti zahtjev podnositelja, a podredno usvojiti zahtjev, poništiti tuženikovo rješenje i predmet vratiti tuženiku na ponovno odlučivanje. Ujedno traži naknadu troškova postupka.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda iz pobijanog rješenja. Tvrdi da je u pobijanom rješenju jasno i detaljno obrazložio zbog čega smatra da se u predmetnom slučaju radi o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. ZPPI-a. Tvrdi da je tužitelj tijelo javne vlasti u smislu članka 5. stavka 1. točke 2. ZPPI-a te da postupanje u skladu s tim zakonom nikako ne može predstavljati dovođenje u neravnopravni položaj. Također osporava da ugovori s odvjetnicima predstavljaju poslovnu tajnu iz razloga što se podaci o isplatama odvjetnicima, kao i javnim bilježnicima ne mogu smatrati poslovnom tajnom u smislu članka 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka. Tvrdi da zahtjevom za pristup informacijama nisu traženi ugovori te da ugovor ni ne može biti samostalna pravna osnova za proglašenje poslovne tajne. Ističe da informacija o raspolaganju javnim sredstvima uključuje podatak o iznosu i osobi kojoj je iznos isplaćen da ime i prezime osobe kojoj je iznos isplaćen ne može predstavljati zaštićen osobni podatak te da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. Predlaže odbiti tužbu i potvrditi pobijano rješenje.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (čl. 36. st. 4. ZUS-a) sud je bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz spisa proizlazi da je H. Š. od tužitelja zatražio određene informacije s kojim zahtjevom je prvostupanjskim rješenjem odbijen pozivom na odredbu članka 15. stavka 2. točaka 2. i 4. ZPPI-a.

Protiv tog rješenja korisnik je izjavio žalbu koju je tuženik usvojio te poništio tužiteljevo rješenje.

Po ocjeni ovog suda pravilno je tuženik poništio tužiteljevo rješenje.

Naime, tuženik je pravilno ocijenio i razložno obrazložio da se u predmetnom slučaju radi o javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. ZPPI-a kojim je propisano da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak. Isto tako pravilno tvrdi da javnost ima pravo znati na koji način i u koju svrhu se takva sredstva koriste.

U odnosu na tvrdnje tužitelja vezane uz interes zaštite osobnih podataka fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost javnog bilježništva i odvjetništva valja navesti da je tuženik također pravilno ocijenio da podaci o iznosu te imenu i prezimenu osobe kojoj je iznos isplaćen ne predstavljaju zaštićene osobne podatke. Kako je već navedeno, informacije o raspolaganju javnim sredstvima trebaju biti dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti, stoga tužitelj nije mogao primijeniti odredbu članka 15. stavka 2. točke 4. ZPPI-a kao temelj za odbijanje korisnikovog zahtjeva.

Isto tako nije bilo razloga za ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a jer informacije o isplatama javnim bilježnicima i odvjetnicima ne predstavlja poslovnu tajnu, kako je to pravilno obrazložio i tuženik.

Slijedom navedenog tuženik je pravilno ocijenio da je dopušteno i na zakonu utemeljeno omogućiti pristup zatraženoj informaciji, uz razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud u cijelosti suglasan.

S obzirom na navedeno, tuženik je pravilno primijenio odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, stoga je ovaj sud, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 20. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.